

РЕШЕНИЕ

№ 3188

гр. София, 19.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **3867** по описа за **2010** година докладвано от съдия Лозан Панов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 16.04.2010 г. по НАХД № 13256/2009 г. Софийски районен съд, НК, 104 състав, е отменил Наказателно постановление № 110582/29.09.2009 г., издадено от Д. Д. Д. – Началник АНД Отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на А. С. М., ЕГН [ЕГН], на осн. чл. 182. 1, т. 3 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от Отдел „Пътна полиция” при СДВР, с която се моли атакуваното решение да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът по касационната жалба оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Първоинстанционният съд е приел, че от събраните в хода на съдебното следствие доказателства не може да бъде установено по безспорен начин извършеното административно нарушение, описано в АУАН и НП, а именно: че на 01.09.2009 г., около 13.24 ч. в [населено място] по Околовръстен път към автомагистрала „Х.”, срещу бензиностанция „Ш.”-К. А. М. е управлявал лек автомобил „Волво” с ДК [рег.номер на МПС] със скорост 73 км./ч. при ограничение със знак В26 - 50 км./ч.,

установена с Радар TR-4 L385, за което му бил съставен АУАН, а впоследствие и НП. С оглед на това първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде отменено.

Настоящият състав намира, че първоинстанционното решение е неправилно – постановено в противоречие с доказателствата по делото. СРС неправилно е приел, че от показанията на свидетелите В. В. – актосъставител и Г. Т. – свидетел, посочен в АУАН, не може да бъде установено извършеното нарушение. Действително, видно от показанията на свидетеля Т., същият не е успял да си спомни обстоятелствата, свързани със съставянето на процесния акт. Както правилно е посочено и в касационната жалба, това обстоятелство може да се дължи на факта, че от момента на нарушението до момента на провеждане на разпита на свидетеля, е изтекъл дълъг период от време, поради което напълно възможно е свидетелят да не си спомни подробности относно извършеното нарушение. Не без значение в случая е и длъжността и функциите, които изпълнява свидетелят /служител в 03 гр. КПП при Сектор „Пътна полиция” СДВР/, които са свързани с установяването на ежедневни многобройни нарушения на ЗДвП, в частност с превишаване на скоростта, което допълнително намалява възможността свидетелят да си спомни конкретики за отделни случаи.

Настоящата съдебна инстанция намира, че извършеното нарушение се установява по безспорен начин от показанията на свидетеля В.. Същият безпротиворечиво и недвусмислено сочи мястото, където е извършено нарушението, начина, по който е установено превишаването на скоростта /с Радар TR-4/ и наличието на ограничителен знак В26 – 50 км./ч. Показанията на свидетеля В. са логични, последователни и кореспондират както с показанията на свидетеля Т., който потвърждава, че същия ден са били на работа заедно с колегата си В., така и със събраните по делото писмени доказателства.

С оглед на това съдът намира, че в конкретния случай, безспорно е установено извършеното от М. нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП - управление на МПС с превишена скорост. Наложено наказание е определено съобразно приложимата санкционна разпоредба.

Касационната инстанция намира, че НП е издадено от компетентен орган. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 ЗАНН. Обстоятелствата и в двата документа са непротиворечиви и напълно ясно посочени.

С оглед на горното, съдът приема, че касационната жалба е основателна, а решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно следва да бъде отменено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 16.04.2010 г. по НАХД № 13256/2009 г., по описа на Софийски районен съд, НК, 104 състав.

ПОТВЪРЖДАВА НП № 110582/29.09.2009 г., издадено от Д. Д. Д. – Началник АНД
Отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на А. С. М., ЕГН [ЕГН], на осн. чл. 182. 1,
т. 3 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева за
нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.